

MUSTAFA KUMLU GÜRLEYEMİYOR BİLE!

Aydınlık Gazetesi, 15 Eylül 2012

Yıldırım Koç

1980'li yıllarda artan sorunlar karşısında rahmetli Şevket Yılmaz'ın genel başkanlığındaki Türk-İş için, "gürler ama yağmaz" denirdi. Şevket Yılmaz ara sıra hükümete bağırır çağırırdı; o kadar. 24 Mart 1987 günü bir "Parlamento'ya Mektup" eylemi düzenlemişlerdi. Türk-İş Genel Merkezi'nde toplanan sendikacılar Meclis'e yürüyüp bir mektup vereceklerdi. Eylem tam bir fiyaskoyla sonuçlandı. Türk-İş'in bir adım ötesine gitmeye cesaretleri ve güçleri yetmemişti. Türk-İş 12 Eylül darbesi sonrasında Ankara'daki ilk mitingini ancak 24 Nisan 1994 günü yapabildi.

Türkiye bugün büyük sorunlarla karşı karşıya.

İşçi sınıfımız giderek yoğunlaşan bir saldırı yaşıyor.

12 Eylül darbesi sonrasında süresi sona eren toplu iş sözleşmeleri Yüksek Hakem Kurulu'nda yenileniyordu. 2012 yılında AKP iktidarının Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı sendikalara yetki vermediğinden, süresi sona eren toplu iş sözleşmeleri yenilenemiyor. Sendikaların bugün karşı karşıya bulunduğu durum, 12 Eylül darbesi sonrasındakinden çok daha vahimdir.

Bu konuda sorumluluk öncelikle Türk-İş'indir.

Türk-İş, işçi sınıfına yönelik büyük saldırıları önce öğrenmek ve kavramak, sonra da sendikalarının üye kitlesine, işçi sınıfına ve halkımıza öğretmek ve kavratmak, onları temel hak ve özgürlüklerin korunması için seferber etmek zorundadır.

İşçi sınıfının üç temel alanda gücü vardır.

İşçi eylem yapar.

İşçi siyasal alanda gücünü gösterir.

İşçi tüketici olarak gücünü gösterir.

İşçinin eylemi ya yasal grevdir, ya çeşitli biçimlerde işyerleriyle sınırlı direnişlerdir. İşçinin eylemi, genel grevdir. İşçinin eylemi, yüzbinlerce insanın katıldığı mitingler, yürüyüşlerdir.

Türk-İş'in bugünkü görevi, işçi sınıfının eylem alanında, siyasal alanda ve tüketici olarak gücünü örgütlemek ve harekete geçirmektir. Bunu yapmaya cesaret edemeyenler ve gücü yetmeyenler, tarih önünde sorumludur.

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, 7 Eylül 2012 günü Kayseri'de düzenlenen bir toplantıda şunları söyledi:

"Değerli Arkadaşlarım, bakın, kimi dönemlerde kimi sorunların çözümü eylemlerle olabilir. Yaptık da, çok eylem yaptık hep birlikte. Ama bilinmeli ki, müzakerenin de eylem kadar güçlü olabildiği dönemler vardır. Önemli olan nerede, nasıl davranılacağını bilmektir. TÜRK-İŞ'i TÜRK-İŞ yapan da bu muhakeme kabiliyetidir. Biz hak ve kazanımlarımızı ilgilendiren her konuya hakimiz. Evet, belki duyulmuyor, çok fazla açıklamıyoruz, ama görüşmelerimizde, toplantılarda daha kamuoyu gündemine bile gelmeyen birçok konuyu çözmüş oluyoruz."

Kumlu'nun ifadesini kullanırsak, "müzakere de güçlü" olabilir. Siz güçlüyseniz, müzakere yoluyla da sorun çözersiniz.

Ama güçlüyseniz çözersiniz.

Siz daha Başbakan'dan randevu bile alamıyorsunuz. Başbakan, size randevu verecek kadar bile sizi güçlü görmüyor. Bu kadar zayıf görüldüğünüz (ve olduğunuz) koşullarda, müzakereyle neyi nasıl çözeceksiniz?

Hükümet sizin işçileri harekete geçirebilecek, onların oylarını yönlendirebilecek ve onların üretim ve tüketimden gelen güçlerini kullanabilecek güçte olduğunuzu inanırsa, gerçekten eyleme gerek kalmadan müzakereler yoluyla sorunlar çözülebilir.

İşçiyi AKP'nin, sermayenin ve emperyalizmin saldırıları konusunda ne kadar bilgilendirdiniz?

İşçi size güveniyor mu?

Türk-İş'in işçi gözündeki itibarı hangi düzeyde?

Sendikalarınız arasında dayanışma var mı?

Müzakereyle sorun çözülür. Güçlüyseniz çözülür. Güçlü değilseniz, müzakerelerle ancak teslimiyetin koşulları belirlenir.

Yağmasanız bile hiç olmazsa biraz gürelemeye çalışın.